

МАКЕДОНСКА ТРИБУНА

Makedonska Tribuna ~ Macedonian Tribune

ORGAN of the M. P. O. of the U. S. A. and CANADA

Address: 107 SOUTH CAPITOL AVE., INDIANAPOLIS 25, IND PHONE PLAZA 2157

ОРГАНЪ НА М. П. О. ВЪ С. А. ЩАТИ И КАНАДА

23 ОКТО. 1952 Г. ГОДИНА 26, БРОИ 1.340 Entered as Second Class Matter, February 11, 1927, at the Post Office at Indianapolis, Ind., Under the act of March 3, 1879 VOLUME 26, NUMBER 1,340 OCTOBER 23, 1952

СРЪБСКАТА НАУКА ВЪ СЛУЖБА НА СРЪБСКИЯ ИМПЕРИАЛИЗЪМЪ

Преди време въ Българска бѣ тържествено откритъ новоуредениятѣ домъ на Сръбската академия на наукитѣ, въ присѣтството на Тито и други сръбо комунистически величия.

Председателятъ на академията, проф. Александъръ Беличъ, изнесе рефератъ върху дейността и задачитѣ на академията, както и върху историята на новоуредения домъ. Между друго то, Беличъ бѣ казалъ:

1. Академията била излъчила учени, които обогатили значението на свѣтовната култура и я тласнали напредъ. Такива били, наприимѣръ, Стоянъ Новаковичъ и Йованъ Цвиичъ. Беличъ несъмнено подразбира и себе си, като вѣренъ продължителъ на заветитѣ на първитѣ двама.

2. Заяви: «Наука въ нашата земя е напълно свободна. На своитѣ положителни основи тя може да се развива несмушавано.»

3. Новиятъ строй въ Югославия «признава научната истина, но не признава никому правото да претваря тази научна истина въ догма».

Да не бѣха Беличъ, който казва тия думи, и сръбската наука, до която се отнасятъ, бихме ги отминали безъ внимание. Но Беличъ е човѣкътъ който петдесет години не престава да мѣта стрели срещу българския народъ и тѣй очертава самия образъ на сръбската наука.

Вънъ отъ чиститѣ науки, като математика, физика, химия и пр.,

цѣлата сръбска наука

— на първо мѣсто история, ези кознание, география, народописъ (етнография), се е развивала изключително като оржидие на сръбската завоевателна политика, на сръбския империализъмъ. Ние се интересуваме главно отъ държанието на сръбската наука спремо българщината. Каквито периоди отбелеза сръбската политика, такива се явяватъ и въ развоя на сръбската наука.

Периодъ до къмъ 1870 год.

Презъ 1844 год. сръбскиятъ държавникъ Гарашанинъ бѣ съставилъ таенъ планъ за включване на всички балкански народи въ една велика Сърбия. На сръбскитѣ ръководители се вмѣнява въ дългъ първоначално да държатъ благосклонно, даже приятелско поведение спремо българския народъ. По следниятъ трѣбва да се убеди, че Сърбия единствено ще му по могне да се освободи отъ турско робство. Този периодъ на българската политика трае до къмъ 1870 год.

Сръбската наука по това време, съ съвсемъ незначителни изключения, е точно отражение за основнитѣ насоки на сръбската политика. Въ много съчинения отъ сърби, въ много статии изъ вестници и списания ние ще намѣримъ вѣрни сведения върху миналото и тогавашната действителностъ на българския народъ. Твърде интересни и поучителни сж обективнитѣ данни изъ сръбскитѣ вестници върху развитието на българския църковно-националенъ въпросъ. Въ тѣхъ за Македония се говори само като за земя, населена съ българи. Това се пре подава и въ сръбскитѣ училища.

Отъ 1870 до 1941 г.

Откъмъ седемдесетѣ години сръбската политика постепенно измѣня благосклонното си поведение спремо българския народъ. Стѣгна се до заграбване на Моравско въ 1878 год. съ Нишъ, Враня, Лѣсковецъ и пр. Наскоро Сърбия сключи таенъ договоръ съ Австро-Унгария, съ който на Сърбия се даде свобода да се разширява къмъ Вардарската долина.

Откъмъ седемдесетѣ години въ Сърбия се появиха шумни

противонаучни съчинения. Всички славяни на Балканитѣ, па даже и всички останали славяни изобщо, се обявиха за чисти сърби. Нѣкои сръбски учени, още достойни за това време, се опълчиха открито противъ това варварство въ сръбската наука. Постепенно, обаче и тия сръбски учени възприеха целитъ на сръбския шовинизъмъ, но приложиха по-други сръдства, по пригодни за външния свѣтъ.

Така въ сръбската наука започнаха да се равиватъ успоредно две взаимнодопълващи се течения.

Едното бѣ предназначено да задоволява домашнитѣ нужди. То бѣ крайно шовинистично и служеше за възпитание на сръбството въ духъ на дръзко грабителство спремо съседитѣ, на първо мѣсто спремо българитѣ, на изтокъ къмъ Моравско и Софийско, и на югъ къмъ Македония. Това течение не можеше да хване коренъ въ чуждия свѣтъ. Единъ злополученъ писачъ, на име Гопчевичъ, се опита да действа и въ чужбина, издаде книга на нѣмски върху Македония. Великиятъ хърватинъ и славистъ Ватрославъ Ягичъ писа саркастично: «Да искашъ да опровергавашъ тенденциознитѣ некритични твърдения на Гопчевича — е комай излишно. Съчинението само се осъди. Жалко е за хубавата хартия и хубавия печатъ — дветѣ най-добри страни на съчинението» (Архивъ, т. 15, 1893, стр. 619). Това бѣ присѣда върху цѣлата шовинистична сръбска литература.

Сръбскитѣ «академици» не можеха да си служатъ съ сжщитѣ сръдства. Тукъ спадатъ преди всичко Стоянъ Новаковичъ, Йованъ Цвиичъ и Александъръ Беличъ. Новаковичъ прѣвъ разви мисълта, въ края на миналия вѣкъ, че славянитѣ въ Македония били трета народностна група, покрай сърби и българи Цвиичъ имъ отрече всѣкакво национал. съзнание, а Беличъ се опита да ограби половината български говори въ Македония за сръбството, а нѣкои да въздигне като нѣщо сръдно между български и сръбски.

Това е именно второто течение въ сръбската наука. То само отрича българщината на славянитѣ въ Македония, докато първото ги обяви направо за чисти сърби — идеално допълнение на сръбската наука въ служба на сръбския империализъмъ.

Презъ 1912 и 1918 г. победи крайното сръбско шовинистично течение. За сръбската наука въпросътъ за Македония бѣ навѣки разрешенъ въ сръбски смисълъ. Дойдоха времена да се подготви почва за слагане ржка и върху българитѣ отъ царство България. Това е югославизмътъ въ сръбската наука който по-рано се бѣ появявалъ навремени. Много сръбски професори се опитваха да покажатъ и докажатъ, че и българи тѣ, покрай сърби, хървати и словенци, били само частъ отъ единъ «югославянский народъ».

Сжщевременно идеята на Новаковичъ за нѣкаква особена народностъ въ Македония служеше като примамка въ ржцетѣ на «напредничавитѣ» сърби комуниститѣ. Тѣ се стремятъ да отклонятъ вниманието на младитѣ македонски българи тъкмо въ противобългарска посока, като се явятъ предъ тѣхъ въ одежда на тѣхни доброжелатели и рушители на великосърбизма.

Така се развиваше сръбската наука до разгрома на кралска Югославия въ 1941 год. Тритѣ течения — крайно шовинистичното, ужъ по-примирителното «академично» и «напредничавото» комунистическо — се допълваха взаимно и тритѣ имаха една и сжща целъ: да сложатъ ржка върху българщината. И тритѣ насоки въ сръбска-

та наука отразяваха предвиденитѣ възможности на сръбската политика спремо българския народъ въ неговата цѣлостъ.

Периодъ следъ победата на комунизма

Победата на комунизма въ Югославия значеше тържество на Новаковичевата теория, която бѣха присвоили сръбскитѣ комунисти, като последно сръдство следъ растящия неуспѣхъ на преката сръбизация въ Македония. Сега сръбскитѣ учени насърдчаватъ открито сръбокомунистическитѣ «учени» въ Македония. «Чиститѣ сърби» станаха «македонци» въ народностенъ смисълъ. Новаковичъ ги наричаше просто славяни или македонски славяни. Налага имъ се езикъ, който постепенно ще се приспособява къмъ сръбския. Следъ такива «научни постижения» сръбитѣ предявяватъ искания за Пиринския край и за Бѣломорска Македония. За останалитѣ българи пъкъ се съживява старата южнославянска идея въ сръбокомунистически видъ.

За свобода на науката въ Югославия дума не може да става. Истинзта върху Македония се преследва съ огънь и мечъ. Противно на казаното отъ Белича, тукъ, въ Македония, една лъжа се издигна въ истина и се налага като догма. Дали днесъ ще четемъ книга отъ Блаже Конески, утре статия отъ Димитъръ Влаховъ, по-други денъ отъ Кепецки или Поленяковичъ — неизмѣнно ще четемъ прогресивната догма за «македонска нация» и за «македонски езикъ».

Александъръ Беличъ е правъ въ едно отношение: сръбската наука единствена има обезпечена отъ държавата свобода да изопачава всичко съ целъ да заграби цѣлия Балканъ. И тя ще успѣе, ако съпротивителната сила на угрозенитѣ отъ нея народи е пресъхнала. Такъвъ не е случаятъ нито съ хървати, нито съ българи — двата най-застрашени народи. Вънъ отъ туй, че на лъжата краката сж кжси; че истината накрай побеждава, нито хървати, нито българи ще престанатъ да изобличаватъ империалистичнитѣ цели на сръбската наука.

Черноризецъ Храбъръ

БЪЛГАРИЯ СЕ УПРАВЛЯВА ОТЪ СЕДЕМЪ ПОСЛУШНИКА НА МОСКВА

Понастоящемъ България се управлява отъ седемъ души вѣрни слуги, послушници на Москва. Тѣзи седемъ души сж: Вълко Червенковъ, ген. Ив. Михайловъ, ген. Панчевски, Георги Цанковъ, Георги Дамяновъ, Райко Дамяновъ и Димо Димовъ. Политбюрото, Централния комитетъ на комунистическата партия, както и другитѣ колективни тѣла сж външни украшения само. Посоченитѣ седемъ души заематъ важни постове и изпълняватъ нарежданията на Москва.

Къмъ Р

О майко моя изтъ
Тѣй безутешно м
Боли за твойта ж
И простреленитѣ

Ти пи до дъно го
Но твойте най-св
Прокудени далек
Нетлененъ пламъ

И ти ще дигнешъ
Ще скъсашъ хлад
Ще бликнатъ въ
Отъ кълна огненъ

И твой погледъ и
Свободни планин
Отъ Шаръ до Бѣ
Пропити отъ кръ

**ПОМНЕТЕ! ТИТОВИЯТЪ СЪРБО-КОМУНИЗЪМЪ ИС-
КА ДА ЗАТРИЕ БЪЛГАРЩИНАТА ВЪ МАКЕДОНИЯ**

**ПОМНЕТЕ! АТИНСКИТЪ УПРАВНИЦИ СЪЖ ЗАКЛЕТИ
ВРАГОВЕ НА БЪЛГАРЩИНАТА ВЪ МАКЕДОНИЯ**